

Dette værk er downloadet fra Slægtsforskernes Bibliotek

Slægtsforskernes Bibliotek drives af foreningen Danske Slægtsforskere. Det er et privat special-bibliotek med værker, der er en del af vores fælles kulturarv omfattende slægts-, lokal- og personalhistorie.

Støt Slægtsforskernes Bibliotek – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug. Videre publicering og distribution uden for husstanden er ulovlig.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

S y l l o g e

vocum græcarum ex Oppiani
Cynegeticis et Qvinti Smyrnæi
Paralipomenis,

qvæ in Lexico Schneideriano
frustra qværuntur

autore

Ludovico Heiberg,

Professore et Rectore scholæ Cathedralis Othinienfis
nec non eqvite ord, Danebr.

Othinæ MDCCCXV.

Excudebat Sev. Hempel.

T i b i,
integerrimo Amico,
literarum græcarum peritissimo,
summe venerando

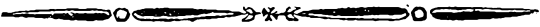
Dr. Jano Bloch,
Episcopo Viburgensi & Eqv. Ord. Danebr.

hoc qualecunque munusculum verbis Tibi
notissimis:

Οἴη περ Φυᾶων γενεῇ, τοιηδε καὶ ἀνδρῶν.
Φυᾶα τα μὲν τ' ἀνεμος χαμαΐδις χέει, ἀλλὰ δε θ' ὕλη
Τηλοθῶσα Φυεὶ, ἔαρος δ' ἐπιγιγνέται ὥρη.
Ὡς ἀνδρῶν γενεῇ, ἢ μὲν Φυεὶ, ἢ δ' ἀποληγεῖ.

offert

autor.

Copiam verborum, quæ lingua græca plurimis, ne dicam omnibus, tam florentibus quam emortuis lingvis facile præstat; multis monstrare mihi haud opus esse puto, quoniam hoc quivis, hisce literis vel leviter tinctus, haud dubie ipse sentiat. Principem Poetarum, Homerum, si modo attente perlegerimus, dubitari nequit, quin varietas illa atque copia, quam in descriptionibus, laudationibus, vituperationibus, et præsertim in epithetis usurpandis declaraverit, animum nostrum intentum, quin etiam, si ea vertere voluerimus, dubium tenuerint suspensumque, quorum vim et simul brevitate nunquam vel admodum raro nisi novis et adhuc inauditis verbis fingendis assecuti sumus. Exempla satis superque adsunt in versionibus Homericis, quas edidit clarissimi viri, Vossius, Stolbergius, Baggesenius, aliique.

Mira Græcorum felicitas in componendis verbis tantam horum genuit copiam, ut divitiæ pæne inexhaustæ videri possint, utque sit difficile etiam animadvertere et notare omnia, quæ in Lexicis vel maxime consummatis adhuc frustra quaeruntur. Talia enim verba hic interdum desiderantur, quæ in compositione nihil quidem obscuri habent, sed, quia a Lexicis haud abesse suspicati sunt Lexicographi, quaerere insuper habuerunt.

Præter assiduum scriptorum Græcorum lectionem præcipuam ad Lexicon conficiendum utilitatem exhibent Indices; sed antequam omnes græci scriptores talibus instruantur, quibus non tantum omnia continentur verba, quæ in autore exstant, sed etiam varii illic obvii significatus paucis saltem attinguntur, vix est sperandum, fore ut aliquod Lexicon græcum plane consummatum et omnibus numeris absolutum unquam sit proditurum. At si res ita se habet, longum erit, donec studiis quantumvis eximiis et singularibus Lexicographorum nostrisque votis fuerit satisfactum, nam tales conficere indices est satis laboriosum, tædii nimis plenum, atque operam et oleum sordide admodum compensat. Indices, quamvis alias

alio respectu exactas, quæ tamen huic usui infervire possunt, jam edidit Reimarus in Dionem Casium, Reitzius in Lucianum, Reiskius vel alius quidam in Plutarchi vitas parallelas, præter plures. Locupletissimum vero indicem dedit Sturzius in *Lexico Xenophonteo*; destinatum enim hoc opus est maxime iis, qui nulla magistri voce adjuti legere et intelligere Xenophontei ingenii monumenta cupiunt, neque tamen eo usque in legendis scriptoribus græcis processere, ut omnia facile et recte possint etiam non moniti capere. In constituendis vocabulorum notionibus igitur non magis ad illum eorum usum, cujus in aliorum scriptorum veterum libris exempla reperiuntur, quam potius ad usum Xenophonticum respexit autor, adeoque nonnunquam vocabulis notiones tribuit, quarum in lexicis etiam instructissimis nulla fit mentio, sed quarum veritas ex orationis Xenophontæ serie vel e locis parallelis potest demonstrari.

Quæ cum ita sint, mirum haud sane videri potest, si omnia græca Lexica, quæ in usum juventutis scholasticæ edidit viri clarissimi, literarumque græcarum peritissimi, adhuc manca atque imperfecta relinquantur. Potius admiranda est illa in vocabulis congerendis diligentia, illud in notionibus singulis verbis tribuendis acie, tersum ac limatum iudicium, quæ in *Lexico græco* conficiendo adhibuit doctissimus Johann Gottlob Schneider, qui omnibus recentioribus linguæ græcæ Lexicographis palmam facile præripuit. Nihilominus tamen in hoc *Lexico*, quod Jenæ et Lipsiæ prodiit Anno 1805, multa adhuc desiderantur verba, quæ in legendis veterum græcorum scriptis attentum hujus viri animum offugerunt. Mense facta, spicilegium quæsi hæc vice tantummodo ex Oppiani *Cynegeticis* et *Quinti Calabri* vel *Smyrnæi Paralipomenis*. In quo sane mirum videri debet, Schneiderum, qui Oppianum solita cura ipse ediderit, tot vocabula, quæ in hoc autore exstant, omisisse, quod quidem in viro tam accurata diligentia non nisi ex difficultate operis explicari potest.

Haud pauca ex schedulis meis adjicere potueram, nisi religioni duxissem programmatis modum excedere, quippe quod publico sumtu prelo subjicitur, modestius hæc in re agendum esse mihi visum est. At si hæc lectori harum rerum perito haud ingrata forent, ea, occasione data, ulterius aliquando prosequar.

A.

- Αισπελος*, overmaade stor. Quint. Smyr. 7, 193. 249.
Αγκυλοδαυς, krum. Quint. Smyr. 6, 218.
Αγλωδοωρος, herlig, ypperlig. Oppian. Cyneg. 4, 17.
Αδελφειη, Søster. Quint. Smyr. 1, 30.
Αεικλυπω, altid tordner. Quint. Smyr. 1, 675.
Αειλοεις, som hører til Örneſlægten. Oppian. Cyneg.
 3, 117.
Ακρηδεμνος, uden Hovedſmykke. Oppian. Cyneg.
 1, 496.
Ακροπτερος, den yderſte Flöi, ſom er ved den yderſte
 Ende. Oppian. Cyneg. 4, 127.
Αμαλητομος, en ſom høſter. Oppian. Cyneg. 1, 521.
Αμυκοφονος, Amycus's Drabsmand; et Epithet til Pol-
 lux. Oppian. Cyneg. 1, 362.
Αμβαδος, opſtigende. Oppian. Cyneg. 3, 500.
Αμφαπασσω, omſkaber, forvandler. Oppian. Cyneg.
 3, 13.
Αμφερυθαινω, gjør rød overalt. Quint. Smyr. 1, 59.
Αμφιγανυμι & μαι, er rundt omkring glad. Quint.
 Smyr. 1, 66.
Αμοχθηλος, uden Arbeide, Beſværlighed. Oppian. Cyneg.
 1, 455.
Αμφικωω, jeg kysſer ofte og overalt. Quint. Smyr.
 7, 327.

- Αμφικαμηλε**, *forsitan legendum: αμφιμεμηλε*, følger for, har Omforg for. *Qvint. Smyr. 5, 190.*
- Αμφιρηγνυμαι**, bryder frem rundt omkring. *Qvint. Smyr. 1, 39.*
- Αμφιλυπες**, tveegget. *Qvint. Smyr. 1, 158.*
- Αναξίω**, *idem quod αναυξίω*, formerer, forøger. *Qvint. Smyr. 1, 458.*
- Αναπλοειω**, ophidfer. *Oppian. Cyneg. 2, 425.*
- Ανθοκαρνος**, bekrandsfet om Hovedet med Blømster. *Oppian. Cyneg. 4, 235.*
- Αντολιθηθον**, fra Solens Opgang, fra Østen. *Oppian. Cyneg. 1, 43.*
- Απαλθαινομαι**, helbredes, læges. *Qvint. Smyr. 4, 404.*
- Απαντιδω**, opløfter, fremskyder. *Oppian. Cyneg. 2, 97.*
- Απεινησιη**, Uforstand, Uforsigtighed. *Qvint. Smyr. 3, 474.*
- Απομηρυω**, drager frem, trækker frem. *Oppian. Cyneg. 1, 50.*
- Ασιηγενης**, Asiatisk. *Oppian. Cyneg. 1, 235.*
- Αυτολυγος**, sammenkoblet. *Oppian. Cyneg. 4, 357.*

B.

- Βαθυκνημις**, en som har lange Beenklæder. *Qvint. Smyr. 1, 54.*
- Βαθυρρωχος**, som har dybe Revner, Aabninger. *Qvint. Smyr. 1, 685.*
- Βοοσσοος**, Oxer bevægende, vækkende, epith. til stimulus, *κεντρον*. *Qvint. Smyr. 5, 64.*
- Βουπληξ**, betyder og en Öxe. *Qvint. Smyr. 1, 158* og *Oppian. Cyneg. 1, 154.*
- Βρομειωτις**, en Bacchantinde. *Oppian. Cyneg. 4, 300.* som hører til, bestaaer af Viin, et Epithet til Bacchanternes Kilde, *πιδαξ*. *Oppian. Cyneg. 4, 340*

Γ.

Γλυκεροσαφυλος, som bringer søde Druer, et Epithet til det
sildige Efteraar, φθινοπωρον. Oppian. Cyneg. 1, 464.

Δ.

Δαφοινος, betyder og skadelig. Oppian. Cyneg. 4, 32.

Δονακευς, betyder og den som jager med Rør isteden for
Pile. Oppian. Cyneg. 1, 73.

Δυσσας, betyder og slemt stinkende. Oppian. Cyneg.
3, 114.

Δυσδερχατος, styg af Udseende. Oppian. Cyneg. 2, 607.

Ε.

Εγερσιμος, Krig vækkende. Oppian. Cyneg. 1, 207.

Ειλικομορφος, bugtet. Oppian. Cyneg. 2, 98.

Ενωπαδον, i Öinene, i Nærverrelsen. Quint. Smyr. 2, 83.

Εξαλαω, betyder og jeg lemlæster. Oppian. Cyneg.
3, 228.

Επαλγυνω, smerter, forarsager Smerte. Quint. Smyr.
4, 416.

Επιζανω, sidder paa. Quint. Smyr. 6, 38.

Επικυχαλαω, er fornøiet, glad over noget. Quint.
Smyr. 1, 160.

Επικεβρομον, det samme som επικεβρομημα og επικεβρομησις,
Spot, Forhaanelse, Skjeldsord. Quint. Smyr. 1, 135.

Επικληθην, det samme som επικλην, med Navn, Tilnavn.
Oppian. Cyneg. 1, 470.

Επιπρονευω, det samme som επιπρονεω og επιπρομελω,
staar, rækker frem. Oppian. Cyneg. 4, 121.

Επηρημα, adv. tæt paa hinanden, i Mængde. Oppian.
Cyneg. 2, 559. 3, 275. vid. Hesych. qui ex-
plicat: αλλα επ' αλλοις πυκνα.

- Εποχμαζω**, løber med, parrer sig med, bruges om Sviin
Oppian. Cyneg. 1, 388.
- Εριβρυχος**, det samme som *εριβρυχος*, stærk brøllende,
larmende. Qvint. Smyr. 3, 170.
- Εριδωρος**, som bringer riig Gave, stor Fordeel. Oppian.
Cyneg. 3, 504.
- Εριθυμος**, dette Ord citerer Schneider fra Orpheus og
lægger til: von ungew. Bedeut.; det findes ofte
hos Qvint. Smyr. f. Ex. 1, 740.753. 2, 363.
467. og betyder; höimodig, kjæk, tapper.
- Ευθαλοεις**, det samme som *ευθαλης*, vel blomstrende.
Qvint. Smyr. 4, 422.
- Ευθαλπης**, varm, heed. Qvint. Smyr. 4, 440.
- Ευθηρος αοιδη**, en Jagtsang. Oppian. Cyneg. 1, 46.
- Ευρειθρος**, som har skjønne Fløder eller Flodbredder.
Qvint. Smyr. 3, 608.
- Ευκλυπω**, stærk skjærer, rasler, bruges om Tænderne
i Vrede. Qvint. Smyr. 5, 21.
- Ευκερδης**, indbringende, fordelagtig. Oppian. Cyneg.
1, 37.
- Ευσικλος**, skjönt plettet, broget. Oppian. Cyneg. 1, 335.
- Εφιππευω**, bruges ogsaa i samme Bemærkelse som oven-
for *εποχμαζω*. Oppian. Cyneg. 1, 389.
- Επιδειμακμωνος**, opstillende. Oppian. Cyneg. 4, 120.

Z.

- Ζαμανηχολος**, overmaade stærk, et Epithet til Gift (*ιος*)
Oppian. Cyneg. 3, 448.

H.

- Ηνεμοεις**, betyder og hurtig, hastig, som Vinden. Op-
pian. Cyneg. 1, 431.
- Ημιβρολης**, Halvmenneske. Oppian. Cyneg. 2, 7.

Θ.

- Θηροφονεω, jeg dræber vilde Dyr. Oppian. Cyneg. 4, 24.
 Θιασωλις, (soeminin. af θιασωλης) en Bacchantinde. Oppian. Cyneg. 4, 298.
 Θρασυθρων, driftig, forvoven. Oppian. Cyneg. 3, 51. 296. Quint. Smyr. 1, 4. 127. 763. 4, 584. 5, 5.
 Θρασυχαρμης, forvoven i Krig, i Kamp. Quint. Smyr. 4, 501.

Ι.

- Ιοφορος, forgiftet. Oppian. Cyneg. 1, 475. 2, 245. 454.
 Ιππαλεος, som skeer til Hest. Oppian. Cyneg. 1, 169. 2, 14.
 Ιπποβαλος, det samme som: ιπποβολος, skikket til at græse Heste. Quint. Smyr. 2, 486.
 Ισος, saa kaldes og den överste Deel af Benet paa Dyrene. Oppian. Cyneg. 1, 407.
 Ιχνευτηρ, det samme som ιχνευτης, en som gaaer paa Spoer. Oppian. Cyneg. 1, 76.
 Ιχθυφονος, som dræber Fiske. Oppian. Cyneg. 2, 444.

Κ.

- Κακοκληρος, ulykkelig gift, i Ægteskab. Oppian. Cyneg. 1, 261.
 Κατεπιδημομαι, slaer ned, som en Örn. Oppian. Cyneg. 3, 120.
 Καταιβασια, betyder og det samme som καταβασις, Nedgang. Quint. Smyr. 6, 484.
 Κατοπιωω, kaster Öinen til Jorden. Quint. Smyr. 3, 133.
 Κηδεμονευς, det samme som κηδεμων, Forförgan, Beskytter. Quint. Smyr. 3, 477.

- Κρατεροχρσος, stærk. Oppian. Cyneg. 3, 337.
 Κυανοκρεδεμνος, oinbunden om Hovedet med himmel-
 blaee Baand. Qvint. Smyr. 4, 115. 381. 5, 121.
 et Epithet til Thetis.
 Κυανοσλοκαμος, som har det himmelblaee Haar flettet,
 et Epithet til Havnympherne. Qvint. Smyr. 5, 345.
 Κυμυλοεις, som har Bølger, bruges om Havet. Oppian.
 Halieut. 1, 4.

Λ.

- Λαγωειος, det samme som λαγως, af Hare. Oppian.
 Cyneg. 1, 490. 518.
 Λεινοπτερυγος, som har linnede Vinger ο: Segl. Tillægs-
 ord til Skibet. Oppian. Cyneg. 1, 121.

Μ

- Μεγαθαμβης, meget forfærdet. Oppian. Cyneg. 2, 438.
 Μεγακλης, berömt. Oppian. Cyneg. 2, 4.
 Μελιουαδον, det samme som ευαδον ο: αρσκει, behager.
 Qvint. Smyr. 5, 127.
 Μουναδον, særskilt. Oppian. Cyneg. 4, 40.

Ν.

- Νηνιας, bruges og om en Tyrekalv. Oppian. Cyneg. 2, 89.
 Νειλωος, det samme som νειλαιος, fra, af Nilen. Op-
 pian. Cyneg. 3, 412.
 Νεφεληγερης, det samme som νεφεληγερελης, som sæler
 Skyer. Qvint. Smyr. 4, 80.
 Νυσιος, Epitheton Bacchi, af Bjerget Nysa i Indien,
 som var helliget Bacchus. Oppian. Cyneg. 4, 308.
 Νυμφειληρ, betyder og Ægtefleksbifter. Oppian. Cy-
 neg. 1, 265.

O.

- Ὀμηθης, betyder og: lever med, opdrages med. Oppian. Cyneg. 1, 445.
- Ὀμηθεια, betyder og Dyrenes Omgang, Parren. Oppian. Cyneg. 4, 2.
- Ὀξυκομος, spids. Oppian. Cyneg. 2, 194. 599.
- Ὀρθυλευνης, det samme som ὀρθυλης, lige Retning, Stilling. Oppian. Cyneg. 1, 189. 407.

Π.

- Παιδοφονευς, det samme som παιδοφονος, en Barnemor-
der. Quint. Smyr. 2, 321.
- Παναξιος, aldøles værdig, fortjent. Oppian. Cyneg.
3, 408.
- Πανημελιος, som varer hele Dagen. Oppian. Cyneg.
1, 115.
- Πανομφαιος, er og et Epithet til Solen. Quint. Smyr.
5, 624.
- Παρεσιος, betyder og: som lever, opholder sig paa et
Sted, Beboer. Oppian. Cyneg. 2, 445.
- Περιδεξιος, betyder og nyttig: πως λεταται περιδεξιος ο:
Dagen tilbringes nyttig. Oppian. Cyneg. 1, 114.
- Περιθηριαω, tvister, trættes. Quint. Smyr. 4, 165.
- Περιδρομα, adv. rundt om i en Kreds. Oppian. Cyneg.
1, 323.
- Περιμαρμυριω, skinner rundt omkring. Quint. Smyr.
5, 114.
- Περιπαρχω, begraver, egentl. balsamerer, bevarer for
Forraadnelse. Quint. Smyr. 7, 157.
- Περισσαλοφος, med stor Fjederbusk, Epithet til Hjel-
men, πηληξ. Oppian. Cyneg. 3, 369.
- Ποιοφαγος, som spiser Græs, Urter. Oppian. Cyneg. 2, 613,

- Πολυζωας, længe levende. Oppian. Cyneg. 3, 117.
 Παλυχειμηρος, som hører til Vinteren. Oppian. Cyneg.
 1, 428.
 Παλυσθενης, meget stærk. Quint. Smyr. 2, 204.

P.

- Ροδοπεπλος, med rosenfarvet Slør. Quint. Smyr. 3, 606.
 Ροιβιδιδον, med megen Bragen, Larm. Quint. Smyr.
 5, 381.

Σ.

- Σθενοβλαβης, som skader Kræfterne, afskræftende. Op
 pian. Cyneg. 2, 82.
 Σιδηροβορος, det samme som σιδηροβρωσ, Jern fortærende.
 Oppian. Cyneg. 2, 174.
 Σκυλακυροφει, Hundeopfødning, Hundepleie. Oppian.
 Cyneg. 1, 435.
 Σπαθιος, bred, tyk. Oppian. Cyneg. 1, 295.
 Σπαριδοειος, som er af Spartum, et Slags Hamp. Op
 pian. Cyneg. 1, 156.
 Στεφανη, betyder og Hestens Hov. Oppian. Cyneg.
 1, 232.
 Στικλοπους, med plettede Fødder. Oppian. Cyneg. 1,
 306.
 Συμβολος, en som dræber et Vildsvin. Oppian. Cyneg.
 2, 27.
 Συμπειρω, stikker igjennem tilligemed. Quint. Smyr.
 1, 610.
 Συναχνημαι, det samme som συναχθομαι; følger, er
 bedrøvet tilligemed. Quint. Smyr. 2, 614.
 Συναικνω, smelter, bevæger, glæder tilligemed. Oppian.
 Cyneg. 3, 167.

T.

- Τανυπλεκτος**, langt flettet, et Tillægsord til et Næt, **ερκος**, hvori Fugle fanges. Oppian. Halieut. 1, 33.
- Τανυτριχος**, med lange Haar, haarrig. Oppian. Cyneg. 1, 187.
- Τανυχειλος**, med fremrækt Læbe, Mund, Næb. Quint. Smyr. 3, 220. 5, 12.

T.

- Ἰπεκπροθορω**, springer frem. Oppian. Cyneg. 4, 160.
- Ἰποκλαπιπλω**, det samme som ὑποπιπλω, fælder, ligger under, giver tabt. Quint. Smyr. 1, 586.
- Ἰπεκλιεω**, fuldfører, fuldbringer. Quint. Smyr. 1, 202.
- Ἰποκινυμαι**, bevæges nedent under. Quint. Smyr. 3, 36.
- Ἰποπλαλαγεω**, lyder, ryster, skjælver nedent under. Quint. Smyr. 3, 177.
- Ἰψιβαθυσ**, det samme som ὑψιβατος, høit fremstaaende. Oppian. Cyneg. 3, 26.
- Ἰψιλοφος**, betyder og; med høi Fjederbusk, et Tillægsord til Hjelmten (**Ἰρυφαλαια**). Quint. Smyr. 2, 461.
- Ἰψιποδισ**, høit flyvende. Oppian. Cyneg. 3, 111.

Φ.

- Φαιδοντίας ἀιγλη**, en Glands, som ligner Solens. Oppian. Cyneg. 1, 219.
- Φυλλοσκος**, Löv frembringende, løvriig. Oppian. Cyneg. 1, 116.

X.

Χαλκεοτεχνης, en Konstarbejder i Metaller, en Smed.

Et Epithet til Vulkan. Quint. Smyr. 2, 439.

Χιμαροκλονος, Chimeras Drabsmand, et Epithet til Bel-
lerophon. Oppian. Cyneg. 1, 233.

Χοροδυνατω, jeg dandser. Oppian. Cyneg. 4, 340.

Ω.

Ωκυνοος, vittig, snild. Oppian. Cyneg. 1, 37.

Indicimus hac prolusione publicum et anniver-
sarium Examen in schola nostra ad eos dies eo-
que ordine habendum, quem proxima pagella ex-
hibet, officiosissime rogantes, ut, qui juventuti
nostrisque studiis bene cupiant, solennia nostra
frequentes celebrare velint.

Den offentlige Examen i Odense Kathedralskole holdes saaledes:

Mandag d. 11 Septbr. 1815.

Kl. 8-11. Latin. 4 Klasse.

— 11-12. Hebraisk — —

— 2-5. Latin. 2 —

Tirsdag den 12 Septbr.

Kl. 8-12. Græsk og Tydsk.

4 Kl.

— 2-5. Latin. — 1 —

Onsdag den 13 Septbr.

Kl. 8-12. Dansk og Fransk.

4 Kl.

— 2-5. Dansk. — 2 —

Torsdag den 14 Septbr.

Kl. 8-12. Religion. 3 Kl.

— 2-5. — — 2 —

Fredag den 15 Septbr.

Kl. 8-12. Histor. og Geogr.

3 Kl.

— 2-5. — — — 1 —

Lördag den 16 Septbr.

Kl. 8-12. $\left. \begin{array}{l} \text{Arithmetik} \\ \text{Geometrie} \end{array} \right\}$

— 2-5. $\left. \begin{array}{l} \text{Naturhist.} \\ \text{og Physik.} \end{array} \right\} 3 \text{ Kl.}$

Mandag den 18 Septbr.

Kl. 8-12. Latin. — 3 Kl.

— 2-5. Græsk. — 2 —

Tirsdag den 19 Septbr.

Kl. 8-12. Græsk. — 3 Kl.

— 2-5. Tydsk og Fransk 3 —

Onsdag den 20 Septbr.

Kl. 8-12. Fransk. — 2 Kl.

Geometrie 1 —

— 2-5. Dansk. — 3 —

Torsdag den 21 Septbr.

Kl. 8-12. Religion og For-

standsövell. 1 Kl.

Physik. — 2 —

— 2-5. Historie og

Geographie. 2 —

Fredag den 22 Septbr.

Kl. 8-12. Naturh. 3, 2 og 1 Kl.

— 2-5. Geometr. — 2 —

Dansk. — 1 —

Lördag den 23 Septbr.

Kl. 8-12. Arithmetik. 2 og 1 Kl.

De Candidater, som i Aar dimitteres, ere:

1. Johannes Christian Lund, en Søn af Hr. Pastor Lund i Tommerup i Fyen.
2. Jens Höft, en Søn af afdøde Pastor Höft i Schebye i Fyen.
3. Henrich Wolff, en Søn af Wolff Jonas, Handelsmand i Asfens.
4. Nicolai Henningsen, en Søn af afdøde Forpagter Henningsen paa Vertemine paa Als.
5. Carl Frederich Stein, en Søn af Regimentsfeldskjær Stein i Sjælland.
6. Grev Henrich Bille Brahe, en Søn af Kammerherre, Grev Bille Brahe til Brahesminde i Fyen.